

– Tessék legalább nekem megengedni, hogy elmehessek – könyörgött összetett kezekkel és lelkesen ...

-i.

1934. február 1., csütörtök, 8. old.

Pesti utca

A kegyelmes úr belép hivatalába. Bundája zsebéből narancsot húz elő, s a kapus három és fél esztendő kislányának küldi.

Másnap a kapus felesége szépen felöltözteti, kézen fogja a kislányt, s a kapusfülke előtt várják ketten a kegyelmes úr érkezését.

A kegyelmes úr megérkezik.

– Köszönd meg szépen a kegyelmes úrnak a narancsot, amit hozott – biztatja a kislányt az édesanyja.

Az egyébként roppant barátságos Bözsikének azonban most semmiféle nőgatás nem használ. Anyja szoknyája mögé búvik. Még a fejét se dugja ki.

A kegyelmes úrnak rosszul esik ez a barátságtalan fogadtatás: megszokta, hogy amerre jár, ahová néz, kedvesen mosolygó arcok fogadják.

– No, Bözsike – mondja sértődötten –, ha nem köszönöd meg, nem hozok többé narancsot.

– Ne is hozzon, – fakadt ki a kislány, s morcos arccskáját kidugja anyja szoknyái mögül. – Olyan savanyú volt, hogy még.

•

Franciák áradoznak Budapest szépségén és olcsóságán.

– Minden ruhámat itt vásárolok – mondja az egyik hölgy –, mert szebbek és kevesebbe kerülnek, mint nálunk otthon, Párizsban. Amellett milyen pompásan lehet itt szórakozni, mennyi látnivaló ...

Egyik udvarias magyar úr megjegyzi erre, hogy azért a párizsiaknak is van mivel büszkélkedniök. Különösen van valamijük, aminek párja sehol a világon nem akad, s amit mi is joggal irigylünk tőlük, s ez a Louvre.

– De esküszöm – erősködik a csinos, fiatal párizsi dáma –, hogy az önök áruházai se maradnak mögöttem. Amellett itt minden sokkal olcsóbb, mint a Louvre-ban.

Az eszébe se jutott, hogy van valami egyéb Párizsban, amit Louvre-nak neveznek, s az bizony nem áruház.

•

Féllábú perces álldogál az utcasarkon. Egyszerre a szürke homályt áttöri egy fényes, tavaszias napsugár.

– Ma minden percem eladom – ujjong a rokkant. – Jaj de boldog vagyok.

Arra gondolunk, milyen viszonylagos minden a világon. Csak féllába van, szegénynek. Percet árul az utcán, s boldoggá tudja tenni egyetlen napsugár ...

1934. február 2., péntek, 8. old.

Téli képek

Orrot fúnak, köhécselnek az emberek a villamosokban, mozikban.

Az Andrássy úton fiatal nő ballag, kissé fáradt testtartással, félrebillent fejjel. Szembe találkozik egy bundás, keménykalapos, szemüveges úrral.

A nő bágyadtan elmosolyodik, megállítja az urat, s valamit magyaráz neki. Erre az úr ott az utcán azt mondja a nőnek, hogy tátsa ki a száját, és mondja á-á, majd jobbra-balra fordítja a nő fejét a világosság felé, megnyugtatóan legyint, ő is magyaráz valamit, és továbbmegy.

A nő most már valamivel vidámabban és nyugodtabban siet a legközelebbi gyógyszertár felé. Nincs semmi különös baj, csak a mandulája duzzadt egy kicsit.